

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Sýkorové a soudkyň JUDr. Ivany Hesové a JUDr. Aleny Bílkové ve věci

žalobce: **P. K.**, narozený dne xxx
bytem Xxx, Xxx
zastoupený advokátkou Mgr. Blankou Vančurovou
sídlem Hradecká 1383, 535 01 Přelouč

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 00 Praha 2

o zaplacení 44 806 432 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 31. ledna 2020, č.
j. 12C 119/2017-167,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Obvodní soud pro Prahu 2, dále „soud prvního stupně“, usnesením ze dne 31. 1. 2020, č. j. 12C 119/2017-167, neustanovil žalobci zástupce z řad advokátů. Žádost žalobce posoudil podle ust. § 138 odst. 1 a § 30 odst. 1 a 2 občanského soudního řádu, dále jen „o. s. ř.“, a dospěl k závěru, že v posuzovaném případě jde zřejmě bezúspěšné uplatňování práva. Soud prvního stupně zdůraznil, že v této právní věci bylo řízení zastaveno pro překážku věci pravomocně rozhodnuté, neboť žalobce se shodného nároku proti žalované domáhal v jiném a již pravomocně skončeném řízení, vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 19C 249/2006 a později v řízení sp. zn. 20C 199/2009. Jestliže žalobce opakovaně žalobu u soudu podal, pak své právo uplatňuje bezúspěšně, protože v řízení nelze pro překážku věci rozsouzené pokračovat.
2. Žalobce napadl usnesení soudu prvního stupně včasným a přípustným odvoláním. V obsáhlém podání zopakoval skutková tvrzení, na jejichž podkladě se domáhal zaplacení žalované částky,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Schmidtová

a dále se vyjádřil k již dříve vydaným rozhodnutím soudu prvního a druhého stupně. Zdůraznil, že soud rozhodl, aniž by žalobce mohl při jednání věc vysvětlit a předložit důkazy. Podle obsahu podání lze dovodit, že se domáhá změny odvoláním napadeného rozhodnutí a navrhuje, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů, který by v řízení uplatňoval a chránil jeho zájmy.

3. Odvolací soud podle ust. § 212, § 212a o. s. ř. přezkoumal napadené usnesení i řízení, které rozhodnutí předcházelo, a aniž bylo třeba nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
4. Podle § 138 odst. 1 o. s. ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, *odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva*; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí. Podle odst. 2 téhož ustanovení přiznané osvobození předseda senátu kdykoli za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Podle ust. § 30 odst. 1 věty první o. s. ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138 o. s. ř.), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů. Podle druhého odstavce citovaného ustanovení vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.

5. Záruky vyplývající z článku 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod v sobě bez dalšího nezahrnují právo na poskytnutí bezplatného právního zastoupení vždy a pro každého účastníka řízení. Umožnění bezplatného zastoupení účastníka řízení advokátem je postup výjimečný a zákonem je výslovně omezený na případy, kdy je právní pomoc pro účastníka potřebná a v důsledku jeho materiálních poměrů je mu však fakticky nedostupná. Podkladem pro ustanovení zástupce (§ 30 o. s. ř.) je proto zjištění, zda účastník zástupce potřebuje k ochraně svých zájmů a současně splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků (§ 138 odst. 1 o. s. ř.). V případě žalobce nejsou tyto předpoklady splněny.
6. Žalobce, na základě plné moci ze dne 28. 3. 2019 zastoupený advokátkou Mgr. Blankou Vančurovou, *podal proti rozhodnutí odvolacího soudu dovolání* (podání ze dne 26. 1. 2019, doručené soudu dne 28. 1. 2019), které sepsala jmenovaná advokátka a z obsahu plné moci je zřejmé, že *plná moc se váže k sepsu a podání dovolání proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2018, č. j. 28Co 318/2018-124, a následnému dovolacímu řízení*. Z obsahu spisu nevyplývá, že by zastupování bylo ze strany zastoupeného nebo advokátky ukončeno. Je-li žalobce takto zastoupen, pak jeho žádost o ustanovení zástupce ve smyslu ust. § 30 o. s. ř. není důvodná, protože ochrana jeho zájmů to nevyžaduje; odvoláním napadené rozhodnutí soudu prvního stupně je ve výroku věcně správné, byť odvolací soud shledal žádost žalobce nedůvodnou z jiného důvodu.
7. Odvolací soud odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil podle ust. § 219 o. s. ř., protože je ve výroku věcně správné.

8. V řízení o odvolání žalobce žalované náklady řízení nevznikly, proto žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (ust. § 224 odst. 1, § 142 odst. 1, § 151 odst. 1 o. s. ř.).
9. Soud prvního stupně může věc předložit dovolacímu soudu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 29. dubna 2020

JUDr. Věra Sýkorová v. r.
předsedkyně senátu